

μᾶς δηγοῦνταν τὰ πάθια τοῦ στὴν ἀκρογιαλιά, ἔβγαλε τὸ μαντίλι καὶ χόρεψε, μ' ἓνα λουλούδι στὸ ἄσπρο τοῦ κατσαρό. Ὡς κ' ἡ μάνα μου, ποῦ μῆτε νὰ χαμογεᾷ δὲν πολυσυνειθίζε, σηκώθηκε κι αὐτὴ στὸ χορὸ τῆ βραδιᾶ ἐκεῖνη.

Ἐμένα γλυκοπετοῦσε ἡ καρδιά μου ἀπὸ τὴν πολλὴ τὴ χαρὰ ποῦ τοὺς ἔβλεπα ὅλους νὰ χαίρουνται ἔτσι. Μὰ εἶχε καὶ τὸν κρύφιο πόνο τῆς ἡ χαρὰ μου. Αὐτὸς ὁ πόνος, ἂν καὶ παιδακῆσιος, εἴταν ἀληθινός. Εἴταν ὁ πόνος τῆς Λενιώσ μου, τῆς ὀρφανῆς μου, τῆς ἱστορίας τοῦ γέροντος.

Ἡ καλοτυχία ὡς τόσο ποῦ ἔβλεπα γύρω μου τὴ βραδιά ἐκεῖνη τὸν γλυκαίνει καὶ τὸν πόνο, καὶ μ' ἔκανε νὰ τὸν ἀγαπῶ τὸν κόσμο μὲ τὰ δεινὰ του, ν' ἀρμενίζω σ' ἓνα πέλαιο ποῦ σὲ δέρνουν τὰ κύματα, μὰ σὲ χαδεύει κάποτες ὁ ἀφρός τους.

Ποία καλὴ τύχη μᾶς ἔφερε κεῖνο τὸ γλέντι ποῦ δὲν ξαναεἶδα παρόμοιο! Ἐνα χρόνο ἀργότερα πῆγαίνα κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν καρυδιά νὰ κλάψω ποῦ δὲν εἶχα κἄμει τὸ χατίρι τῆς μακαρίτισσας τῆ βραδιᾶ ἐκεῖνη.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ο ΚΑΦΕΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟΣ

Ὅτι ὁ καφὲς ἔχει ἀντισηπτικὰς ιδιότητες εἶχον πολλοὶ ἰσχυρισθῇ μέχρι τοῦδε, πρῶτος ὅμως ὁ γερμανὸς ἐπιστήμων Δύερτς ἐξετέλεσε πρότινος εἰδικὰ καὶ ἐμπεριστατωμένα πειράματα ἐν τῇ ὑγιεινολογικῇ Ἰνστιτούτῳ τοῦ Βερολίνου, δι' ὧν ἀποδεικνύονται ἀναμφισβητήτως αἱ ιδιότητες αὗται. Πάντα τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐξετασθέντα εἶδη τῶν μικροβίων ἐμποδίζοντο εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀναπαραγωγὴν αὐτῶν τῇ προσθήκῃ ἀραιοῦ ἀρεψήματος καφὲ εἰς τὴν ὀρεπτικὴν γελατίναν, εἰς καθάρων δὲ ἀρέψημα κατεστρέφοντο ταχέως καὶ τελείως. Τὸ ζήτημα εἰς ποῖον τῶν συστατικῶν τοῦ καφὲ πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν αἱ ἀντισηπτικαὶ ιδιότητες δὲν ἐλύθη ἔτι ὀριστικῶς. Ἡ καφεΐνη (ἢ κωφεΐνη) λαμβάνει δευτερεύον μόνον μέρος εἰς τοῦτο, πιθανῶς δὲ ἔχει μεγαλειτέραν αὐτῆς ἐπιρροὴν τὸ βυρσοδεψικὸν ἔξυ, πιθανώτερον δὲ καὶ κατὰ κύριον λόγον φαίνονται ἐπιδρῶντα τὰ κατὰ τὸ καθούρδισμα τοῦ καφὲ παραγόμενα ἐμπορευματικὰ ἔλαια. Ἀξίον σημειώσεως εἶνε πρὸς τοῦτοις ὅτι καφὲ ἀρέψημα ἀρεθὲν ἐν ἀνοικτῇ κυπέλλῳ εὐρέθη μετὰ ἑξ ἡμέρας ὅλως ἐλευθέρως μικρομυκήτων.

Ὡς πρὸς τὴν παρασκευὴν τοῦ καφὲ συμβαίνουσιν ἔτι πολλὰ χυρὰ σπουδαῖα λάθη. Δὲν πρέπει νὰ κρῖνωμεν τὸν καφὲν ἐκ τοῦ χρώματος τῶν σπυρίων ἐπειδὴ ταῦτα πολλὰκις εἶνε χρωματισμένα, ἀλλὰ ἐκ τῆς γεύσεως. Κατὰ τὸ καθούρδισμα πρέπει νὰ προσέχωμεν ὥστε ὁ καφὲς νὰ γίνῃ μόνον καστανόχρους, κατ' οὐδένα δὲ λόγον μαῦρος, διότι ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει γίνονται καὶ καίονται τὰ εὐγενέστατα συστατικὰ αὐτοῦ, τὰ λίαν πτητικὰ αἰθέρια ἔλαια, ἔξ οὗ καὶ λαμβάνει ὁ καφὲς δυσάρεστον πικρὰν γεῦσιν.

Τὸν προσφάτως καθουρδισθέντα καφὲν δὲν πρέπει

νὰ θέτωμεν ἀμέσως εἰς στενὸν κλειστὸν δοχεῖον, ἀλλὰ ἵνα κρυώσῃ ταχέως πρέπει νὰ ἀπλώνωμεν αὐτὸν ἐπὶ κοσκίνου, ἢ, ἐλλείψει τοιούτου, ἐπὶ ἄλλου ἀβαθοῦς δοχείου (τεψίου ἢ λαμαρίνας), ὅπως μὴ ὁ θερμὸς καφὲς ἐξακολουθῇ αὐτοψυνόμενος καὶ καίόμενος. Ἀφοῦ ὁ καφὲς κρυώσῃ τελείως πρέπει νὰ τὸν φυλάσσωμεν εἰς καλῶς κλεινόντα δοχεῖα ἐκ λευκοσιδήρου καὶ εἰς μέρος ξηρὸν ἀλλ' ὅχι πολὺ θερμὸν.

Τὸ ποσὸν τῶν σπυρίων, ἅτινα χρειάζομεθα πρέπει ν' ἀλέθωμεν ἐκαστοτε πρὸ τῆς χρήσεως, δὲν πρέπει δὲ νὰ μετρώμεν αὐτὰ διὰ μέτρου ἀλλὰ νὰ τὰ ζυγίζωμεν, διότι τὰ σπυρία τοῦ κατωτέρως ποιότητος τοῦ ἀδυνάτου καφὲ ψυνόμενα γίνονται μεγαλῆτερα τῶν καλῶν καὶ δυνατῶν εἰδῶν· οὕτω δὲ μεταχειριζόμενοι μέτρον λαμβάνομεν ἐκ τοῦ καλοῦ καφὲς μεγαλῆτερον βάρος ἢ ἐκ τοῦ ἀδυνάτου, ἐνῶ ἔπρεπεν ἴσα ἴσα νὰ γίνεσθαι τὸ ἀντίθετον ἵνα ἔχωμεν ἀνάλογα ποσά. Ἐν Αὐστρίᾳ ὅπου ὡς γνωστὸν παρασκευάζεται καλὸς καφὲς λαμβάνουσι 2 1/2 δράμια σπυρίων περίπου δι' ἓν μέγα κύπελλον καφὲ. Ὁ καφὲς πρέπει νὰ ἀλεσθῇ ὅσον τὸ δυνατόν λεπτότερος, διότι ὅσον λεπτότερος εἶνε τόσο ἐντελέστερον παραλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ὕδατος τὰ πολύτιμα αὐτοῦ συστατικὰ.

Ὡς πρὸς τὴν παρασκευὴν τοῦ ποτοῦ εἶνε προτιμότερα ἢ ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέθοδος, καθ' ἣν παρασκευάζεται ἀρέψημα, δηλαδὴ λαμβάνει μίαν «μικρὰν βράσιν». Ἡ «βράσις» αὕτη δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ διότι τότε φεύγει μετὰ τῶν ὑδατμῶν καὶ μέγα μέρος τῶν εὐδωμων ἀλλὰ πτητικῶν συστατικῶν.

Ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ μνημονευθέντων βλέπομεν ὅτι ὁ καφὲς εἶνε ὅχι μόνον ἡδονικώτατον ποτὸν, ἀλλὰ καὶ χρησιμώτατον εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἕνεκα τῶν ἀντισηπτικῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων, αἱ ιδιότητες δὲ αὗται συνετέλεσαν, ἀσυνειδήτως βεβαίως, εἰς τὴν τόσο γενικὴν διάδοσιν αὐτοῦ ἐπὶ ὅλης τῆς γῆς. (P*)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Υφάσματα ἐκ ξύλου

Ἐν Φρεϊδούργῳ ἐγένετο τελευταῖον σπουδαιοτάτη ἀνακάλυψις, ἥτις πανταχοῦ θὰ προκαλέσῃ δίκαιον θαυμασμόν καὶ θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν. Ἡ μέθοδος, προερχομένη ἐκ τοῦ χημείου τοῦ ἐκεῖ καθηγητοῦ Mitscherlich, ἔχει σκοπὸν τὴν ἐκ ξύλου κατασκευὴν ἐνδυμάτων. Κατώρθωσεν ἡδὴ ὁ ἐρευνήτης οὗτος νὰ κατεργασθῇ τὸ ξύλον διὰ χημικῆς ὁδοῦ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε τοῦτο ἔλαβεν ἐντελῶς τὸν χαρακτήρα ἀκατεργάστου βάμβακος, καὶ δύναται ὡς οὗτος νὰ υποβληθῇ εἰς περαιτέρω κατεργασίαν καὶ ὕφανσιν. Λεπτομερεῖας ἐπὶ τῆς μεθόδου ταύτης δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς ν' ἀναφέρωμεν, τό γε νῦν ἔχον, προσθέτομεν μόνον ὅτι αἱ ἐκ ξύλου αὗται ἵνες εἶνε λίαν λεπτὰ καὶ μαλακὰ συγχρόνως δὲ καὶ στερεαί.

Λευκὸς αἰθίοψ

Φαινόμενον περιεργότατον εὐρίσκεται νῦν ἐν Βερολίνῳ τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε λευκὸς αἰθίοψ, τοῦ ὁποῦ τοῦ δέρμα ἔχει τὴν αὐτὴν λευκότητα, ὡς τὸ